

Afsnit I. Udligningsfondens Formaal og Tilsvær.

Til §§ 1—4.

Angaaende disse Bestemmelser, der omhandler Udligningsfondens Formaal og de kommunale Udgifter, der skal overføres til Fonden, kan man henvise til de indledende Bemærkninger. De i § 3 indeholdte Regler om, hvilke Skoleudgifter Kommunerne skal have dækket gennem Fonden, tager Sigte paa at begrænse Fondens Tilskudspligt til kun at omfatte Udgifter, der ikke vilkaarligt kan forøges af Kommunalbestyrelserne.

Til §§ 5—7.

Bestemmelserne i disse Paragraffer angaar den nærmere Fremgangsmaade ved Udfindelsen af Størrelsen af det hver enkelt Kommune tilkommende Tilskud fra Udligningsfonden. Bestemmelsen i § 7, 2. Stk., om, at kun $\frac{3}{4}$ af Tilskuddet skal opføres som Indtægtspost i Kommunens Overslag for det paafølgende Regnskabsaar, medens $\frac{1}{4}$ skal optages i Overslaget for det derefter følgende Regnskabsaar, har Hensyn til Bestemmelsen i § 29 om Udbetaling af Fondens Tilsvær, der for en Fjerdedels Vedkommende først vil kunne udbetales den 31. Maj i det Regnskabsaar, der følger efter den Regnskabsperiode, for hvilken Tilskuddet er fastsat. Hvor Kommunens Regnskabsform ikke er til Hinder derfor, kan der af Tilsynsmyndighederne meddeles Samtykke til, at hele Beløbet optages paa Overslaget for det førstkommende Regnskabsaar.

Afsnit II. Tilvejebringelse af Udligningsfondens Midler.

Til § 8.

Udligningsfondens Midler foreslaas tilvejebragt ved Opkrævning af fælleskommunal Grundskyld og Ejendomsskyld, fælleskommunal Indkomstskat og fælleskommunal Formueskat. Angaaende denne Bestemmelse henvises i øvrigt til de indledende Bemærkninger og Bilag 5—7.

A. Fælleskommunal Grundskyld og Ejendomsskyld.

Til § 9.

De fælleskommunale Ejendomsskatter foreslaas lignet paa de Ejendomme, som i Henhold til Lov Nr. 188 af 20. Maj 1933 svarer kommunal Ejendomsskat. Skatterne svares som Grundskyld og Ejendomsskyld i samme Forhold som de kommunale Ejendomsskatter til Købstad- og Sognekommuner, det vil sige, at Ejendomsskylden svares med $\frac{3}{4}$ af Promillen for Grundskylden.

Til § 10.

Den fælleskommunale Grundskyld opkræves med 4 Promille aarlig af de skattepligtige Ejendommers Grundværdi, saaledes som denne fastsættes af Vurderingsmyndighederne efter Reglerne i Lov om Beskatning til Staten af faste Ejendomme. Grundskyldspromillen kan hverken nedsættes eller forøjes.

Til § 11.

Den fælleskommunale Ejendomsskyld opkræves med 3 Promille af det Beløb, hvormed vedkommende Ejendoms Vurderingssum til Ejendomsskyld overstiger Ejendommens Grundværdi. Som Grundlag for Udfindelsen af denne „Forskelsværdi“ benyttes de af Vurderingsmyndighederne i Henhold til Reglerne i Lov af 7. August 1922 om Beskatning til Staten af faste Ejendomme foretagne Værdiansættelser. Forinden Skatten beregnes, skal der dog gives hver enkelt Ejendom et Fradrag paa 10 000 Kr., hvilket svarer til det Fradrag, der i Medfør af Bestemmelsen i sidstnævnte Lovs § 6 indrømmes ved Ejendomsbeskatningen til Staten. Herudover foreslaas det derhos at forhøje Fradraget med 3 000 Kr. for hver Beboelseslejlighed med Køkken, som Ejendommen indeholder udover een Lejlighed, saafremt den skattepligtige fremsætter Begæring herom.

Begæring om sidstnævnte Fradrag skal fremsættes overfor Vurderingsmyndighederne, og ved Bestemmelsen i Paragraffens 3. Stk. gives der saavel Ejeren som Kommunalbestyrelsen tilsvarende Adgang til at indbringe Vurderingsraadenes Afgørelse for vedkommende Skyldraad og for Over-Skyldraadet, som i Henhold til § 14 i Lov af 20. Maj 1933 om kommunale Ejendomsskatter gælder med Hensyn til det i samme Lovs § 3, 3. Stk. omhandlede Fradrag.

Til § 12.

Da de Promiller, hvormed den kommunale Grundskyld og Ejendomsskyld opkræves i København, Frederiksberg og Købstæderne, fastsættes uforanderligt for 4-aarige Perioder ad Gangen og senest er fastlagt for Perioden 1. April 1935—31. Marts 1939, jfr. den kommunale Ejendomsskatte Lovs §§ 4—5, har man fundet det rimeligt at tillægge de paagældende Kommunalbestyrelser Ret til ved een Behandling af Sagen indenfor de nævnte Lovbestemmelers Rammer at ændre disse Promiller for Skatteaarene 1937—38 og 1938—39, saafremt vedkommende Kommunalbestyrelse maatte finde en Ændring hensigtsmæssig af Hensyn til de Forandringer i den kommunale Beskatning.